

اتاقی که در آنجا اتفاق افتاد

«کاسه گدایی دست گرفتن» آمریکا

دانفورد که دقیقاً بر اساس مفاد «بیانیه اصول» پیش می‌رفت پیشنهادی را در مورد نحوه نظارت بر مناطق مرزی شمال شرق سوریه ارائه داد که بر اساس آن باید یک منطقه حفاظت شده با ضربه گیر به عمق ۲۰ تا ۳۰ کیلومتر در مرز سوریه و ترکیه ایجاد شود که کردها سلاح‌های سنگین خود را از آنجا خارج کنند و یک نیروی بین‌المللی متشکل از نیروهای ناتو و سایر متحدان بر امنیت آن نظارت کند. این نیروی نظارتی باید تضمین کند که کردها از این منطقه حفاظت شده به داخل ترکیه نفوذ نمی‌کنند و متقابلاً نیروهای ترکیه نیز از خط حائل عبور نخواهند کرد. ما در مورد چنین طرحی بیشتر در واشنگتن هم بحث کرده بودیم. آمریکا همچنان پوشش هوایی لازم و همچنین قابلیت انجام عملیات جست و جو و نجات را حفظ خواهد کرد تا بتواند از نیروهای ناظر بین‌المللی پشتیبانی کند. هم دانفورد و هم من معتقد بودیم که حفظ این قابلیت برای آمریکا مهم است چون همچنان می‌تواند کنترل هوایی منطقه شمال شرق سوریه را در دست داشته باشد. با توجه به تأکید ترامپ بر ادامه حضور نیروهای آمریکایی در پایگاه الاسد عراق، ما همچنین قادر خواهیم بود در صورت ضرورت، سریعاً و با قدرت به شمال شرق سوریه بازگردیم و تهدیدات تروریستی تازه گروه داعش را سرکوب نماییم، البته دانفورد اصراری بر استفاده از این قابلیت نداشت. از آنجا که اولویت‌های اصلی اردوخان در شرایط فعلی مسائل سیاسی داخلی بود، به نظر من این طراحی کافی به نظر می‌رسید و حالا ما باید اروپایی‌ها را برای همراهی با این طرح متقاعد می‌کردیم که مشکلات خاص خودش را داشت. در حالی که برای حل مشکلات پیش رو و همچنین ارائه طرح‌های بهتر تلاش می‌کنیم (که ممکن است ماه‌ها طول بکشد) ما از توجیه منطقی خوبی برای حفظ حضور نظامی آمریکا در شرق فرات برخوردار خواهیم بود. اما در مورد کردها قرار شد که جفری این طرح را به ژنرال «مظلوم عبیدی» فرمانده آنها ارائه کند و واکنش او را دریافت نماید. دانفورد بسیار خوب کار می‌کرد و معتقد بود که گزینه‌های ژنرال مظلوم در حال حاضر بسیار محدود است و شاید او هم در این شرایط فقط برخی تضمین‌ها را مدنظر داشته باشد. سپس با پمپئو صحبت کردم که او هم معتقد بود این خط خوبی است که باید پیگیری شود و دیگر بازیگران در منطقه نیز از آن حمایت خواهند کرد. کشورهای عربی علاقه‌ای به ترکیه نداشتند و با توجه به برخورداری از منابع مالی مناسب می‌توانستند کار را برای حضور متحدان ناثو و دیگران در نیروی ناظر بین‌المللی آسان‌تر و توجیه پذیرتر کنند. تقسیم منصفانه بار مسئولیت‌ها میان متحدان و بویژه برعهده گرفتن بخشی از مسئولیت‌کار توسط ناتو ترجیح ندهد همیشگی و به نظر من درست ترامپ بود. در جنگ سال ۱۹۹۱-۱۹۹۰ خلیج فارس جورج بوش (پدر) هزینه عملیات نظامی ما را از طریق کمک‌های ذینفعان اصلی منطقه‌ای نظیر کویت و عربستان و همچنین ذینفعان دوردست‌تر نظیر ژاپن تأمین کرد. این کار در آن زمان با اندکی خجالت و شرمساری انجام شد و برخی از این کار آمریکا به‌عنوان «کاسه گدایی دست گرفتن» یاد می‌کردند، اما مشارکت متحدان در آن عملیات جواب داد و هیچ کس پس از کسب موفقیت نگفت که کار ما غیر محترمانه بوده است. به نظر من اکنون هم هیچ دلیلی وجود ندارد که این شیوه (کمک مالی گرفتن از کشورهای عربی) دوباره کار نکند. من به طور مرتب توضیحات لازم را در مورد رویکردمان در قبال سوریه به ترامپ ارائه می‌کردم. در روز ۹ ژانویه که جلسه‌ای با دستور کار دیگری در اتاق بیضی و در حضور ترامپ تشکیل شده بود، موضوع بحث به سوریه نیز کشیده شد و دانفورد گزارشی (با جزئیات بیشتر ارائه کرد و توضیح داد که چرا استقرار یک نیروی بین‌المللی در منطقه محافظت شده و ضربه گیر در جنوب مرز ترکیه ضروری و قابل انجام است.

- شنبه ۱۳ دی ۱۳۹۹
- سال بیست و ششم
- شماره ۷۵۳۲

واشنگتن پست (امریکا):

سال ۲۰۲۰ سرانجام به پایان رسید، اما این سال علاوه بر وجود مرگ‌های کرونایی که همگان را آزار داد، به‌طور خاص برای خانواده‌های سیاهپوست سال پر درد و رنجی بود. بسیاری از این خانواده‌ها جدا از مرگ عزیزانشان به‌خاطر کووید۱۹ شاهد قتل آنها در تیراندازی‌ها بودند.

دورنما

زهره صفاری، سلطه ویروس تاجدار بر کره زمین، جشن سال نوی میلادی را در بسیاری از نقاط جهان در خلوت خیابان‌ها یا در قاب تلویزیون‌ها برگزار کرد.

به گزارش «گاردین»، ویروس کرونا در یک سال گذشته با حدود ۸۲ میلیون مبتلا، بیش از ۱٫۷ میلیون نفر را در سراسر جهان تسلیم مرگ کرده است. گرچه ۲۰۲۱ با زمزمه‌های موفقیت دانشمندان در تولید واکسن جان تازه‌ای به جهان تزریق کرده است اما همچنان سایه سنگین ترس از این ویروس هول انگیز سنت هر ساله جشن سال نو را به گونه‌ای در جهان تغییر داد که بسیاری از کارشناسان، وقایع آخرین روز ۲۰۲۰ را در تاریخ ماندگار می‌دانند.

■ **خیابان‌های خالی و آتشبازی‌های بی‌تماشاگر**
شهرهای بزرگ جهان بویژه در آمریکا و اروپا در هراس از شیوع بیشتر ویروس کرونا با تدابیر شدید امنیتی در شب سال نو، برخلاف هر سال بدون رهگذر بود.

در آمریکا که از همین روزهای ابتدایی سال جدید رجزخوانی‌های «دونالد ترامپ» و حمایت بیش از ۱۴۰ جمهوریخواه برای تغییر نتیجه انتخابات، از وقایع تازه‌ای برای مردم این کشور حکایت دارد، به نوشته «ای بی‌سی»، جشن سال نو به صورت مجازی برگزار شد تا برای نخستین بار در ۱۱۴ سال گذشته آتش‌بازی میدانی تأیید بدون حضور تماشاگران پر تعدادش انجام شود. حتی فولریدا که سال گذشته بزرگ‌ترین جشن سال نو را با حضور «ترامپ» داشت، امسال با بازگشت ناگهانی رئیس جمهوری به واشنگتن با جشن‌های پراکنده خانوادگی به استقبال سال نو رفت.

اما اروپا در شب سال نو با تدابیری سختگیرانه‌تر همراه بود. در فرانسه دولت با برقراری محدودیت تجمع بیش از ۶ نفر و تعیین جریمه دست

ورود بریتانیا به عصر «برگزیت»

اسکاتلند از اروپا خواست چراغ‌ها را برای بازگشت آنها به اتحادیه اروپا روشن نگه دارد

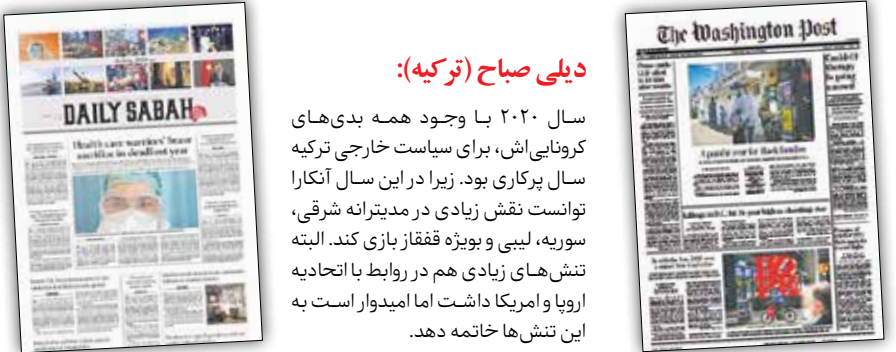

بنفشه غلامی / لندن سرانجام بعد از ۴ سال و نیم بحث و مجادله‌های پیاپی داخلی و خارجی، درست در زمانی که عقربه‌های ساعت معروف «بیک بن» روی ۱۱:۰۰ شب در آخرین روز ۲۰۲۰ ایستاد، به ۴۸ ساعت همکاری خود با اتحادیه اروپا خاتمه داد و به طور رسمی این اتحادیه را ترک کرد، تا برگزیت برای بسیاری از انگلیسی‌ها از رؤیا تبدیل به خاطره شود.

به‌گزارش خبرگزاری «فرانس پرس»، «بوریس جانسون»، نخست‌وزیر انگلیس که از چهره‌های اصلی مبارزه برای خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا بود، ساعتی بعد، در سخنرانی خود به مناسبت سال نو میلادی این رویداد را «لحظه‌ای شگفت انگیز» برای کشورش توصیف کرد و با خوشبینی تمام، روایتی شیرین از «بریتانیایی بدون مقررات و قوانین بروکسل» سخن گفت. اودر سخنرانی اش قول داد، بریتانیا پس از برگزیت با وجود مصائبی که از کرونا متحمل شده، تبدیل به کشوری «باز، سخاوتمند و بین‌المللی با تکیه بر قوانین تجارت آزاد» خواهد شد و «آزادی‌های خود را خواهد داشت و خود تصمیم می‌گیرد، چگونه نهایت استفاده از این آزادی را ببرد».

این در حالی است که بسیاری در انگلیس نگرانی‌های زیادی بابت این خروج احساس می‌کنند. یکی از آنها «استیو جانسون» پدر اوست که زمانی عضو پارلمان اروپا بوده و از مخالفان برگزیت محسوب می‌شود. او روزه‌ها ریشه‌های فرانسوی دارد، این روزها بنشد در تکاپوی دریافت گذرنامه فرانسوی است. نگرانی‌ها بی‌دلیل نیست. زیرا نخستین نتیجه این جدایی به پایان رسیدن سفرهای آزادانه و بدون نیاز به گذرنامه بیش از ۵۰۰ میلیون شهروند انگلیسی و اروپایی به انگلیس و ۲۷ کشور اتحادیه اروپا است و بازبدها و کنترل‌های گمرکی دیگر بار در مبادی ورودی و خروجی متحمل شده.

■ **واقعیت‌های سخت برگزیت**
اما مشکلات برگزیت تنها به آغاز کاغذبازی‌های اداری برای سفرهای شهروندان خاتمه نمی‌یابد. بزرگ‌ترین اختلالی که می‌تواند بروز کند، صادرات و واردات است. «مت اسمیت» که مدیر عامل یک شرکت توزیع گوشت تازه بین انگلیس و فرانسه است، دیروز به «فرانس ۲۴» گفت که او قبل از

دیلی صباح (ترکیه):

سال ۲۰۲۰ با وجود همه بدی‌های کرونایی‌اش، برای سیاست خارجی ترکیه سال پرکاری بود. زیرا در این سال آنکارا توانست نقش زیادی در مدیریتانه شرقی، سوریه، لیبی و بویژه قفقاز بازی کند. البته تنش‌های زیادی هم در روابط با اتحادیه اروپا و آمریکا داشت اما امیدوار است به این تنش‌ها خاتمه دهد.

خیابان های خلوت نیویورک در شب سال نو |

نشنال (امارات):

عربستان در واکنش به حملاتی که به عدن شد و باعث مرگ ۲۶ نفر شد، فرودگاه صنعا را هدف قرار داد. البته هیچ خبری از تلفات وجود ندارد. حمله عدن درست در زمانی انجام شد که دولت وحدت ملی جدید اولین جلسه خود را برگزار کرد. حمله همچنین در نزدیکی مقر این جلسه انجام شده بود.

جشن پاریسی ها در میان تدابیر شدید امنیتی |

وله»، «آنگلارمکل»، صدراعظم آلمان نیز در آخرین سخنرانی سال نوی خود از روند کند و آهسته واکسیناسیون ابراز خشم کرد و گفت: «اینکه این بحران را چگونه پشت سر بگذاریم به خود ما و رعایت اصول در کنار واکسیناسیون بستگی دارد. اینکه گفتیم در ۱۵ سال گذشته چنین سال سختی را نداشتیم اغراق نکردم و سال پیش رو را پرامید می‌دانم».

به گزارش «فرانس پرس»، «ولادیمیر پوتین» نیز که در پیام‌های جداگانه سال میلادی جدید را به رؤسای جمهور مغلوب و پیروز آمریکا تبریک گفته بود، وعده نبردی بدون توقف برای از بین بردن کرونا را به مردم کشورش داد.

«کیم جونگ اون» رهبر کره شمالی نیز که در شب سال نو به آرامگاه پدر و پدرزرش رفته بود پیام سال جدید را در نامه‌ای به مردم کشورش اعلام کرد. به گزارش رویترز، وی با ابراز تأسف از ناکامی‌های اخیر ناشی از تحریم‌ها و محدودیت‌های کرونایی گفت: «در سال جدید سخت تلاش می‌کنم تا آرمان و خواسته‌های مردم کشور را هر چه زودتر محقق کنم».

داشتند در پیونگ یانگ گردهم آمده تا با اهتزاز پرچم این کشور بر فراز ساختمان اصلی دولت و اجرای سرود ملی به استقبال سال نو بروند.

در «ووهان» چین- خاستگاه ویروس کرونا- اما انگار شرایط با همه جهان فرق داشت. در حالی که حدود یک سال از ابتدای نخستین مورد کرونا در این شهر می‌گذرد، بیش از هزاران نفر از مردم این شهر با تجمع گرفتند. ساکنان این شهر معتقدند آنها دیگر نگران کرونا نیستند اما احتیاط می‌کنند. در دیگر شهرهای چین اما محدودیت‌های کرونایی همچنان برقرار بود.

در هند نیز که هنوز جزو پرشمارترین آمار مبتلایان و مرگ‌های کرونایی است به دستور دولت همه رستوران‌ها، هتل‌ها و مراکز تفریحی از ساعت ۱۱ آخرین روز دسامبر بسته شد و هرگونه تجمعی ممنوع بود.

در آفریقای جنوبی مردم به خواست رئیس جمهوری خود پاسخ داده و در شب سال نو با روشن کردن شمع‌هایی یاد قربانیان کرونا و کادر درمانی را گرامی داشتند. در برزیل

سیاست خارجی انگلیس پس از برگزیت

لندن از اتحادیه اروپا خارج شد. اما اکنون سؤال این است: بریتانیای تنهایی تنها، اکنون باید چه نقشی در جهان ایفا کند؟ زمانی «تونی بلر» گفته بود: «انگلیس می‌تواند با نفوذ در واشنگتن و بروکسل، پلی باشد بین آمریکا و اروپا». اما اکنون با برگزیت، لندن باید به راه‌های دیگر بیندیشد. سه ماه پیش ایپسوس در یک نظرسنجی اعلام کرد، ۳۸ درصد انگلیسی‌ها معتقدند لندن باید دست از تظاهر به اینکه یک قدرت جهانی است، بردارد. اما دولت محافظه کار مدعی است، جاه‌طلبی‌هایی فراتر از اروپا دارد. اما حداقل فعلاً ایده جهانی شدن انگلیس چیزی بیش از یک شعار نیست. زمانی انگلیس تلاش زیادی برای جهانی شدن کرد، عضویت در ناتو، گروه هفت، گروه ۲۰، کشورهای مشترک‌المنافع، کرسی دائم در شورای امنیت و... همه بیانگر چنین تلاشی بودند. انگلیس مجهز به سلاح هسته‌ای است و ارتش قدرتمندی دارد و در کنار آن از قدرت نرم هم برخوردار است.

برای مثال با هزینه‌های بسیاری در تولید واکسن و شناسایی راه‌های درمان کووید ۱۹ تلاش کرده است. و یا در سال ۲۰۲۱ قرار کرد میزان نشست گروه هفت باشد. از همین روانگلیس خارج از اتحادیه اروپا هم می‌تواند به حیات خود بخوبی ادامه دهد. اما نکته آن است که اگر انگلیس بخواهد آرزوی خود

برای به تنهایی حرف‌های زیادی برای گفتن داشتن را برآورده کند، باید مشکلات زیادی را از سر راه بردارد. بخش زیادی از این مشکلات نیز بستگی به مسائل داخلی انگلیس دارد. همان‌طور که زمانی تاجریسم و بلریسم به انگلیس کمک کرد تا وزن خود را در جهان بالا ببرد. اما گرّه کار به برگزیت هم برمی‌گردد. مدیریت کووید ۱۹ به اعتبار بوریس جانسون لطمه زد. ضمن اینکه ندهای استقلال طلبانه اسکاتلند و ایرلند نیز از هم‌اکنون به‌طور واضح شنیده می‌شود. اگر انگلیس نتواند این مشکلات و مسائل داخلی خود را حل کند، در جهان هرگز جدی گرفته نخواهد شد. شاید گسیل یک ناو هواپیمابر به خاورمیانه نمایشی از قدرت به نظر برسد، اما وقتی تهدیدهای داخلی به جان این کشور افتد، دیگر نمایش قدرت محسوب نخواهد شد.

منبع: Economist

Economist